

SDRUŽENÍ RODIČŮ A PŘÁTEL
HEMATOLOGICKY A ONKOLOGICKY NEMOCNÝCH DĚTÍ

2008

ROČENKA SDRUŽENÍ ŠANCE - OLOMOUC 2008

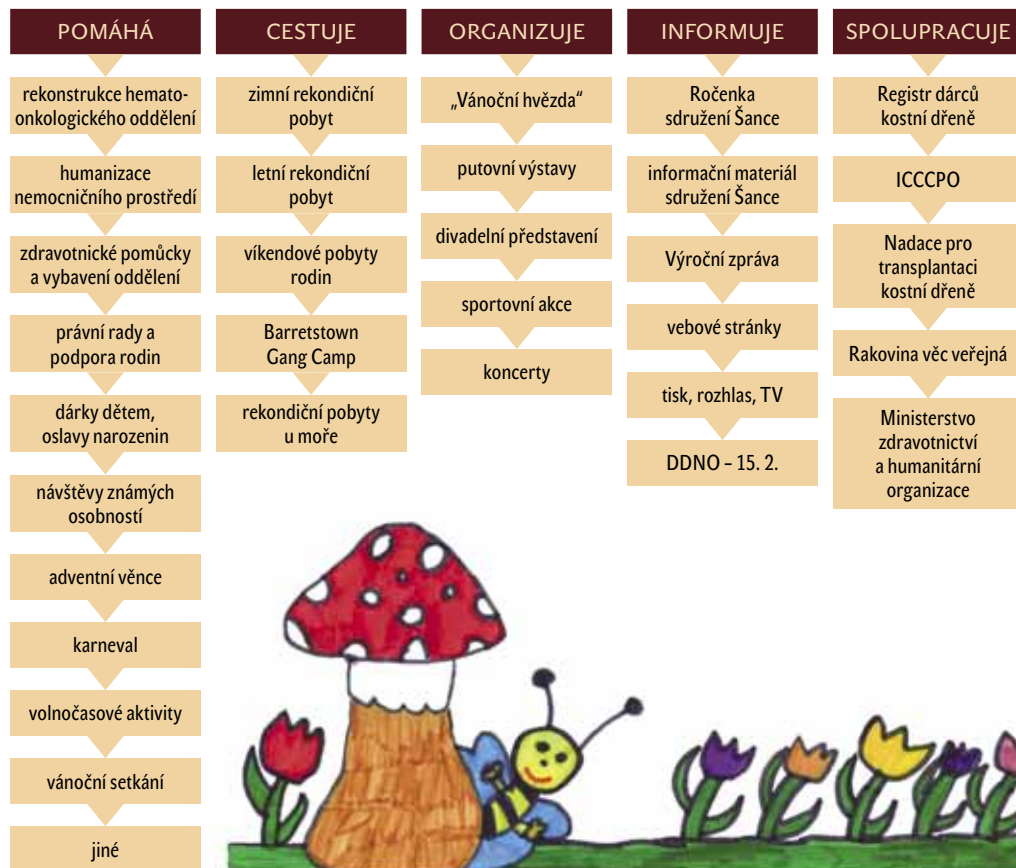
**SDRUŽENÍ ŠANCE –
SDRUŽENÍ RODIČŮ
A PŘÁTEL
HEMATOLOGICKY
A ONKOLOGICKY
NEMOCNÝCH DĚTÍ, O.S.**

Kdo to je?

Na hemato-onkologickém oddělení Dětské kliniky FN a LF UP v Olomouci pracuje neziskové občanské sdružení ŠANCE, které je samostatným centrem pro pomoc hematologicky a onkologicky nemocným dětem v oblasti střední Moravy.

Svou činností sdružení Šance...

Co jsme letos pořádali

- LEDEN** ▶ 12. zimní rekondiční pobyt v Malenovicích pod Lysou Horou
- ÚNOR** ▶ charitativní divadelní představení „Doma“ při příležitosti Dne dětských nádorových onemocnění. Účinkoval DS z Karolinky
- ▶ „Karneval“ na oddělení s celodenním programem
- BŘEZEN** ▶ 6. společenský ples pro členy Šance, zdravotnický personál a rodiče léčených dětí v penzionu „Stará Střelnice“ v Teplicích nad Bečvou
- ▶ návštěvu Prahy a muzikálu Angelika, na který nás pozval Michal David
- KVĚTEN** ▶ charitativní koncert, kde vystoupil Ženský pěvecký sbor a různé soubory z Otrokovic a konal se v Besedě v Otrokovicích
- ▶ víkendový pobyt ve Valašské Senici
- ČERVEN** ▶ „Bowling pro Šanci“ charitativní akce Sportcentra Best a třetí ročník turnaje v bowlingu
- ▶ putovní výstavy „Život se nám zastavil jen na chvíli“ a „Na pouti za zdravím“ v restauraci Podkova v Olomouci
- ▶ zahraniční rekondiční pobyt v Barretstown Gang Campu v Irsku
- ČERVENEC** ▶ 6. letní ozdravný pobyt v RS Krupá ve Starém Městě pod Sněžníkem
- ZÁŘÍ** ▶ putovní výstavy „Život se nám zastavil jen na chvíli“ a „Na pouti za zdravím“ na zámku v Tovačově
- ▶ víkendový pobyt rodin v Dědově – Teplice nad Metují
- LISTOPAD** ▶ „Adventní věnce“ 10. ročník tradiční výroby a prodeje adventních věnců
- ▶ „Vánoční hvězda“ 11. ročník prodejní akce na území střední Moravy
- PROSINEC** ▶ setkání u vánočního stromečku v aule Dětské kliniky v Olomouci

POSLÁNÍ

Posláním Sdružení Šance je humanizovat náročnou protinádorovou léčbu dětí a usnadňovat jejich návrat do běžného života.

Můj velký sen...

Když jsem na mezinárodním kongresu v Berlíně poslouchal přednášku o cestě, kterou jsme společně se všemi kolegy prošli od časů, kdy jsme s nemocí jménem leukémie většinou prohrávali, až do dnešních dnů, i já jsem se rozhodl krátce ohlédnout zpátky.

Byla to cesta plná zklamání, neúspěchů a jen drobných vítězství. Převzal jsem pomyslnou štafetu od odcházející primářky dětské hematologie a začal nejdřív v mysli budovat nejenom nové oddělení, ale postupně zvykat své sestřičky i kolegy na „revolučně“ odlišný diagnostický i léčebný přístup k dětem s leukémií. Zaváděli jsme totiž tzv. protokolární léčbu. Prvním protokolem byl bratislavský protokol prof. Čápa, ale ten byl záhy vystřídán protokolem z „kuchyně“ BFM rodiny, protokolem ALL-BFM 83. To byla sláva! Mohli jsme vycestovat učit se od tehdejších velikánů v Hannoveru, Kodani nebo v Memphisu. Obzvláště stáží u prof. H. Riehma mně poznamenala na celý život a na naše denodenní diskuze nikdy nezapomenu. Dostával jsem rady, že podstatný je přístup k nemoci, dokonalá diagnostika, vytrvalost, studium, zdokonalování se v angličtině... Shodou okolností právě v Berlíně jsem se po více než 20 letech potkal s paní sekretářkou profesora Riehma a ona si bez zaváhání vzpomněla, že jsem byl na

stáží u nich, a že jsem byl z Československa. Až mně zamrazilo, to snad nemůže být pravda! Byli a jsme jedna rodina. To byla a je naše obrovská deviza. Měli jsme pouze jeden velký společný cíl, postavit dětskou hematologii na „moderní nohy“ a ten, kdo nás k tomu vyzval, byl náš profesor Otto Hrodek z Prahy. Vzpomínám si, jak jsme se sešli v jedné pražské restauraci a zakládali Pracovní skupinu pro dětskou hematologii v České republice. Všichni bez docentur a profesur, ale s obrovským západem změnit nedobré léčebné výsledky a pokusit se naskočít do „jedoucího“ evropského vlaku. To byly časy. A začali jsme zdokonalovat diagnostiku, učili jsme se imunofenotypizaci a zlobili jsme se, že nám nejde cytogenetika. Ale postupně se to začalo měnit k lepšímu a my jsme se s pomocí mnohých kolegů v Evropě i USA mohli všechno doučit a výsledky se záhy dostavily. Když jsme ukončili další protokol ALL-BFM 90, 7 z 10 dětí nad leukémií zvítězilo, a to byla pro nás ta nejlepší satisfakce. V dalších novějších „vylepšených“ protokolech jsme výsledky ještě zlepšili a dnes umíme vyléčit více než 80 % nemocných dětí. Založili jsme v Praze transplantační centrum a zvýšili dětem s těmi nejhoršími typy onemocnění naději na vyléčení. Ne vždy se to podařilo. Ne vždy se to daří i dnes. Právě v těchto dnech společně s maminkou jednoho z dětí,

kteře svůj boj s leukémií před 18 lety prohrálo připravujeme příběh jejího malého Ondry, který tato skvělá matka pro nás pro všechny zaznamenala. Se svolením rodičů malého Ondry připravujeme jeho vydání. Je to nesmírně silný příběh s ještě silnějším odkazem pro nás pro všechny. V příběhu je očima matky popsaná historie našich začátků novodobé éry, ale i prvních transplantací kostní dřeně. Až se tomu nechce věřit, jako by to bylo včera. Právě dnes večer jsme se s přítelem Jindřichem Štreitem radili jakými fotografiemi bychom měli tento příběh doprovodit. Zvolili jsme autenticitu. A brzo posoudíte sami, jak se nám to podařilo.

Přednáška na kongresu obsahovala kromě společných úspěchů i jednu smutnou statistickou skutečnost. Ve světě umírá mnoho dětí s touto nemocí, aniž by jim byla poskytnuta jakákoliv pomoc. A nejenom my bychom byli schopni pomoci více dětem, nejenom těm svým z našeho regionu. A to je můj velký sen a zároveň i veliké přání, poskytnout pomoc několika dětem ročně při léčbě zákeřné nemoci. A začít měnit tuto dnešní beznaděj pro tisíce dětí v našem

okolí. Vždyť žijeme v globálním světě, nebo ne? Kdo někdy viděl oči nemocného dítěte, ten ví o čem píše, kdo viděl někdy oči umírajícího dítěte, ten určitě pomůže nejenom hledat zdroje, kterými tuto ne zrovna lacinou léčbu podpořit. To je můj velký sen. Nemoc umíme velmi dobře a přesně diagnostikovat a srovnatelně se světem i léčit. Dnes umírá pouze jedno dítě z 10, ale i to jedno dítě je pro jeho matku strašně moc. Stále máme co zlepšovat. A proto máme výzkumné laboratoře, proto výzkum i u nás v LEMu rozšiřujeme a provozujeme. Víme i to, kdo mi může můj sen pomoci naplnit? Věřím, že se i naše rodičovské sdružení ŠANCE k rodicím se projektu připojí a pomůže. A rozhodně to nechceme dělat pro popularitu, chceme se o to pokusit, protože je nejvyšší čas pomáhat těm dětem, které neměly to štěstí narodit se ve světě, kde je zdravotnická péče samozřejmostí. A mám již i prvního spoléháče. Je jím můj přítel Zbigniew Czendlik, páter i přítel z Lanškrouna. Dnes podvečer jsme po telefonu začali „konstruovat“ první plány. Příští rok Vám napíši, co se nám již podařilo.

prof. Mihál

Stojí to za to!

Nemoc mého vnuka mě přivedla na Dětskou kliniku, hemato-onkologické oddělení v Olomouci. Tam jsem se seznámila s dětmi, které k vyléčení musely podstoupit transplantaci kostní dřeň. V roce 1996 bylo v registru 14 tisíc lidí. Neuměla jsem si představit, jak získat dárce. Podporu jsem našla ve svém zaměstnání, v Barumu Otrokovice. Navštěvovala jsem jednotlivá pracoviště a co hlavně, našla jsem velké pochopení, překvapilo mě to, nikdy bych neřekla, že je v lidech tolik dobra.

Prováděly se odběry na zdravotním středisku v Otrokovících. Brzy počet dosáhl 500 lidí. S dcerou jsme přemýšlely, co dál. Začaly jsme docházet na Transfuzní stanici nemocnice T. Bati ve Zlíně, kde jsme se setkaly s velkým pochopením. Vloni jsme oslavili 10 let spolupráce. A výsledek? Ze Zlínska je v dnešním registru 3 000 lidí. V celé republice jich je 34 tisíc, z toho námi získaných 28 lidí darovalo kostní dřeň, z Barumu čtyři muži.

A tady se dostávám k výsledku a zážitku, o který se chci s vámi podělit.

Každý rok jsou zváni dárce, kteří podstoupí odběry, do Obecního domu v Praze, kde dostanou pamětní list.

Letos bylo pro nás setkání zvlášť výjimečné.

Pan Karel, kterého jsem získala, daroval kostní

dřeň před sedmi lety neznámému příjemci. Letos mohl poznat obdarovanou. Byla jí Janička z Prahy, tehdy šestnáctiletá. Po přerušení, kvůli nemoci, dokončila školu, odmaturovala, dnes je z ní třiadvacetiletá moc pěkná mladá slečna. Snad všem přítomným se při slovech Janičky „Žiji, a díky všem, kteří mi pomohli. Žiji díky svému dárci.“, objevila slzička v oku. Karle, díky!

Na setkání spolupracovníků poznávám lidi, kteří prošli transplantací. Příběh každého z nich by vydal na knihu; máma se vrátila k dětem, táta k rodině, babička si užívá vnoučat, mladí lidé se radují ze života. Vždyť vzpomeňme naše děti, které podstoupily transplantaci.

Všem patří velký dík za jejich bojovnost, překonání těžkostí, ať je pro ně život jen plný smíchu.

Od nemoci mého vnuka už uplynulo dvanáct let. Stále cítím, že hemato-onkologické oddělení je naše, jsou tam naše děti, raduji se z úspěchů, které oddělení dosahuje.

Čas, ten se vždycky najde. Když je ho málo, je to dobře, nemáte čas myslet na neduhy zralého věku.

Zdena Wasserbauerová

Můj první tábor

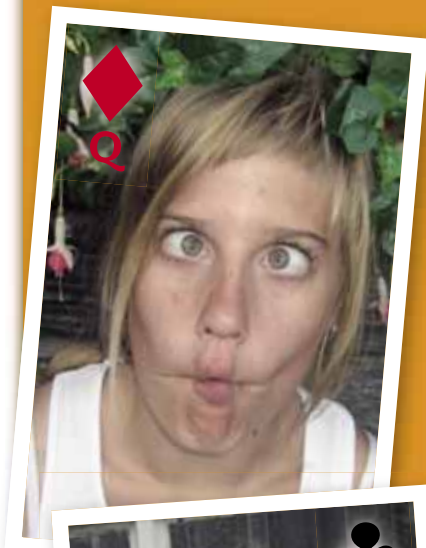
Tak jsem se na něj konečně dostal, na tábor, o kterém mi sestřičky v nemocnici vyprávěly a ukazovaly mi ta kvanta fotek. Když jsem se dozvěděl, že pojedou, byl jsem rád. Říkal jsem si, že si aspoň najdu pár nových kamarádů a zažiji něco nového. Měl jsem akorát trochu obavy. „Můj první tábor a hned budu vedoucí, budou mě děti vůbec brát? Nebudu mít problémy s autoritou?“ říkal jsem si. Po příjezdu ze mě však všechny obavy spadly. Na šepot, který se zrodil, když jsem prošel kolem dětí, jsem nereagoval a jen jsem se tomu pousmál. Není to moje první začlenění do rozjetého kolektivu, a proto jsem na tyto věci zvyklý. Postupem času jsem se otrkal a myslím, že mě děti měly ke konci celkem rády.

Už když jsem poprvé vešel do brán Krupé, věděl jsem, že tady bude něco jinak. Nevěděl jsem přesně co, ale něco jsem cítil. Poznal jsem to asi až o 2 dny později. Všichni se tu totiž znají a jsou dobrá parta. Jak někdo řekl, je to opravdu taková velká rodina. Dokáží se mezi sebou podporovat, pomáhat si, bavit se a spoustu jiného. Jsou přesně jak bráchové a sestry, mají se rádi, ale taky se občas neshodnou. Přesně jako já a má sourozenci. Jako bych přijel do jiného světa nebo si v tom našem „normálním“ nasadil růžové brýle a koukal se přes ně. Tak to na mě působilo. Když se někomu něco nedařilo, tak nebylo výjimkou,

že někdo přišel a pomohl mu. Nevím, jestli je to tím, čím si ty děti prošly, ale připadalo mi, jako by byly úplně někde jinde než jejich vrstevníci. Jako by byly vyspělejší a měly jiné hodnoty než děti, které znají akorát svět počítačů, televizí a jiných vymožeností moderní doby.

Po příjezdu domů jsem o táboře hodně přemýšlel. Dokonce se mi o něm zdálo dvě noci po sobě, takový ve mně nechal zážitek. Uvažoval jsem nad tím, co by bylo kdyby. Rozhodně bych nemusel prožívat své sedmnácté narozeniny v nemocnici, ale taky bych zřejmě neznal tyto báječné lidi. Nemoc mi určitě něco vzala a rozhodně mi toho víc dala a nevím, co bych teď dělal, kdyby mi osud nepostavil do cesty hematologické oddělení 21B. Nevím, opravdu nevím. Jediné co bezpečně vím je, že jsem si nenašel pár, ale opravdu hodně skvělých kamarádů se kterými se rozhodně rád znovu uvidím.

Tomáš Brada

ŽIVOT SE NÁM ZASTAVIL JEN NA CHVILINKU..., NA POUTI ZA ZDRAVÍM...

Kdo z vás se musel někdy potýkat se zákeřnou chorobou svého dítěte, či jiného blízkého člověka, dobře ví, jak těžké je „s tím žít a fungovat“. A každý se také snaží najít ten svůj recept. Milan Dvořák, tatínek nemocného chlapce, začal fotit a dokumentovat průběh léčby. Přidal se lékař, prof. Vladimír Mihál, a zachytil období dětských rekondičních pobytů po léčbě, které zmírňují jejich fyzický a psychický handicap. A tak vznikl první soubor fotografií „Život se nám zastavil jen na chvíli...“, který od roku 2004 putuje téměř po celé Moravě. V roce 2005 se přidali manželé Trlicovi a další rodiče nemocných dětí, personál hemato-onkologického oddělení z Dětské kliniky a především samotní malí pacienti z oddělení 21 B. A na svět přišly další fotografie, které byly pod názvem „Na pouti za zdravím...“ poprvé k vidění 25. 5. 2006 v Horní Lidči. Obě výstavy jakoby chtěly široké veřejnosti říci, že život těžce nemocných dětí, které se léčily na Dětské klinice v Olomouci, se zastavil jen na chvíli... a pak se vyléčené vrátí ke svým blízkým. Je mnoho lidí, kterým by chtěly poděkovat za pomoc na jejich pouti za zdravím. Následujícími řádky chceme připomenout místa, kde byly fotografie zatím k vidění, a obětavé lidi, kteří se organizace výstav ochotně ujali. A oni sami vám teď prozradí, PROČ...

1 | 15. února 2004 „Život se nám zastavil jen na chvíli“ v Moravském divadle v Olomouci – Eva a Milan Dvořákoví

Výstavou bychom Vám chtěli říct, že naše práce má hluboký význam. Návrat každého vyléčeného dítěte do života je pro nás největší radostí. Fotografie zachycují léčbu dětí na hemato-onkologickém oddělení Dětské kliniky Fakultní nemocnice v Olomouci a jejich radost z každého prožitého dne.

2 | 27. března 2004 „Život se nám zastavil jen na chvíli“ v Café baru na zámku v Hranicích na Moravě – Mirka Knoblochová

Výstavu jsem se rozhodla uspořádat v Hranicích v Café-baru na zámku hned z několika důvodů. Jedním z nich je i to, že jsem také členem Sdružení Šance a mám syna s onemocněním krvetvorby a i my byli nejednou hospitalizováni na hemato-onkologickém oddělení Dětské kliniky FN P Olomouc. Poznala jsem se tak s týmem sestřiček i lékařů a také s malými pacienty a jejich rodinami. Především ale vzniklo jedno velké přátelství... Snažím se alespoň malou měrou vypomáhat v Šanci a při prodeji vánočních hvězd s námi výborně již od počátku spolupracují

sestry Vilímkovy z Café-baru. Proto jsem se rozhodla uspořádat výstavu právě v jejich pěkné zámecké kavárně, která je hojně navštěvována. Všichni příchozí mohli shlédnout fotografie a tak trochu se nad nimi zamyslet. Většina zákazníků si pravidelně hvězdy v této kavárně zakupuje a tímto jsem jim chtěla Šanci malinko přiblížit.

3 | 6. května 2004 „Život se nám zastavil jen na chvílunku“ v kulturním domě Beseda v Otrokovicích – Zdeňka Wasserbauerová

... viz bod 11, 12.

4 | 11. listopadu 2004 „Život se nám zastavil jen na chvílunku“ v kulturním domě ve Francově Lhotě – Hana a Miroslav Trlicovi

... viz bod 9, 10, 13.

5 | 21. února 2005 „Život se nám zastavil jen na chvílunku“ v muzeu Petrohrad v Zubří – Šárka Kocurková

Když jsme se dozvěděli, že se chystá výstava „našeho spolubojovníka na poli nemocničním“, tatínka Milana a malého Deniska, se kterými jsme strávili několik perných měsíců života, neváhali jsme ani minutu a začali jsme usilovat o jejím umístění i v našem městečku. Podařilo se nám to ve velmi krátké době. Vstřícnost všech zainteresovaných a až dojemné ohlasy nás přesvědčily, že jsme udělali správně.

6 | 14. března 2005 „Život se nám zastavil jen na chvílunku“ v kafe Retro v Zábřehu – Zdeňka Janhubová

Prožívat léčbu se svým dítětem je jako plout po rozbouřeném moři. Ten koráb vyplouvá z klidného přístavu, který je našim domovem. Na jeho palubě se potkávají velcí i malí. Nikdo není sám. Jsme spolu – na strach, nejistotu i pláč, ale i na radost z dobré zprávy, na přátelství i na lásku, na setkávání se Šanci. A se Šancí má život nové barvy – barvu slunce a naděje.

7 | 24. května 2005 „Život se nám zastavil jen na chvílunku“ – v Kongresovém centru v Olomouci na Pediatrických dnech – Eva Dvořáková

.... výstavu viděli zdravotníci z celé republiky.

8 | 14. září 2005 „Život se nám zastavil jen chvílunku“ na Tranfúzním oddělení ve FN Olomouc – Eva Dvořáková

Cílem bylo přiblížit dárcům krve léčbu hemato-onkologicky nemocných dětí, které jsou také příjemcem jejich krve. Výstava měla velmi pozitivní ohlasy z řad dárců i zaměstnanců transfúzního oddělení. Po celý měsíc ji denně vidělo asi 100 dárců.

9 | 27. května 2006 „Na pouti za zdravím“ v kulturním středisku v Horní Lidči – manželé Trlicovi

Tato výstava byla koncipována jako součást programu Dětského filmového festivalu ve Zlíně. Obecní úřad v Horní Lidči byl partnerskou organizací fes-

Šance nezhyne...

Šance nezhyne, Šance nezhyne, chvála pánu Bohu.

A když zahyne tak svět pomine, nebudeš ty, nebudu ni já.

Proč by hynula, proč by hynula, když se má tak k světu.

Chraň ji jako já, dobré srdce má, čistou duši stejně jako já...

tivalu a pořádal doprovodné akce v obci. Našemu sdružení byla nabídnuta možnost prezentovat svou činnost. Kromě stánku s informací o Šanci jsme využili již existujících fotografií zachycujících život léčených dětí přímo v prostředí Dětské kliniky, které byly pořízeny samotnými dětskými pacienty. S pomocí firmy Lagoon ve Vsetíně bylo vytvořeno několik tematických souborů fotografií, které jsme za laskavé pomoci a podpory OÚ (byly nám zhotoveny speciální stojany na instalaci fotografií) nainstalovali v prostorách tohoto úřadu. Současně v těchto prostorách probíhala velice zdařilá výstava prací dětí z místní praktické školy. Takto došlo k opravdu zajímavému propojení prací dětí s různými handicap. Celá výstava tak působila velice emotivně a měla velký ohlas. Obecní úřad v Horní Lidči je dlouholetým příznivcem našeho sdružení. Mimo této možnosti prezentovat své aktivity, už několik let zde úspěšně prodáváme naši vánoční hvězdu, a to za vydatné podpory OÚ a učitelů místních škol.

10 | 2. prosince 2006 „Na pouti za zdravím“ v kostele ve Francově Lhotě – manželé Trlicovi

Ve Francově Lhotě pořádáme každoročně koncert nebo divadelní představení. Výtěžek z těchto přestavení zasiláme na konto Sdružení Šance. V roce 2006 se nám podařilo kontaktovat členy Mátlova akademického sboru, kteří nám přislíbili, že bezplatně vystoupí v našem římskokatolickém kostele. Jelikož

výstava pořízená pro prezentaci Šance v Horní Lidči měla velmi pozitivní ohlas, využili jsme již existující fotografie a nainstalovali je v prostorách kostela. Ti, kteří si přišli poslechnout koncert našeho špičkového pěveckého sboru, si mohli zároveň prohlédnout i fotografie dětí a pomocí informačních panelů zjistit, že finanční prostředky, které se nám daří získávat jak na podobných akcích, tak i prostřednictvím prodeje vánočních hvězd, jsou využívány smysluplně. Krásná hudba a emotivní fotografie pomohly vytvořit jedinečnou atmosféru, která přetrvávala i po skončení koncertu. Členové Mátlova akademického sboru se aktivně zajímali o naši činnost a přislíbili účast na podobných akcích i v dalších letech.

11 | 18. prosince 2006 „Život se nám zastavil jen na chvílku“ a „Na pouti za zdravím“ – výstavní prostory Krajského úřadu ve Zlíně

Přesto, že tuto výstavu jsme pořádali v předvánočním čase, byla od začátku překvapivě úspěšná. Vernisáže se účastnilo asi 60 lidí, panely s fotografiemi nazdobeny sněhuláčky, zvonečky, vločkami... Děti z 8. ZŠ Komenského v Malenovicích pro nás namalovaly obrázky vánočních hvězd – umístili jsme je na panely s fotografiemi, a také vyrobily keramické kapříky a hvězdičky – každý z hostů obdržel tento dárek. Návštěvnost dle zápisu v knize byla velká a ohlas o vhodnosti takové akce v budově Krajského úřadu – dojemný.

12 | 6. února 2007 „Na pouti za zdravím“ v kulturním domě Beseda v Otrokovicích – Zdeňka Wasserbauerová

Byla to již druhá výstava v Otrokovicích a znovu našla své návštěvníky. Cílem bylo seznámit lidi s prací a úspěchy sdružení Šance, s léčbou a výsledky oddělení 21B Dětské kliniky FN Olomouc. Město Otrokovice je trvale nakloněno nadaci i klinice, seznámení se s aktivitami a vytyčenými cíly bylo podnětem pro koncert zdejšího ženského pěveckého sboru v roce 2007, jehož výtěžek byl 26 700 Kč.

13 | 8. listopadu 2007 „Na pouti za zdravím“ v Městské knihovně v Rožnově pod Radhoštěm – manželé Trlicovi

S pomocí obětavých dobrovolníků se nám daří propagovat naše sdružení i na Rožnovsku. Už několik let se naše vánoční hvězdy prodávají i v tomto regionu. Aby co nejvíce lidí mělo možnost nahlédnout do světa léčebných dětí, využili jsme laskavé nabídky paní Marcely Slížkové, vedoucí Městské knihovny v Rožnově, která nám nabídla prostory knihovny k instalaci výstavy Na pouti za zdravím. Během několika týdnů výstavu shlédlo mnoho návštěvníků knihovny a mezi nimi nemálo těch, kteří si každoročně koupí naši vánoční hvězdu, a tím aktivně podporují činnost Šance. Reakce návštěvníků nás přesvědčily o tom, že výstavy a jim podobné akce mají velký význam. Pro zdravé, že si uvědomí, jaká cenná hodnota je vlastní zdraví a zdraví blízkých lidí. Pro nás pořadatele pak v tom, že zjistíme, kolik lidí má zájem nezištně pomáhat.

14 | 1. prosince 2007 „Na pouti za zdravím“ v Halenkově – Marie Chovanečková

Proč jsem uspořádala výstavu pro Šanci – protože člověk nemůže myslet jen na sebe, má pomáhat druhým a pokud se to týká nemocných, zvláště dětí, mělo by být samozřejmostí, že aspoň v rámci svých možností se snaží pomoci. Onemocněl mi manžel a prošli jsme celou peripetií léčení nemoci včetně chemoterapií a přitom si člověk uvědomí na svých nejbližších, jak je strašně důležité mít v paměti, že každý člověk dostane šanci, ale musí se jí chopit a držet se jí. A jak je důležité, aby široká veřejnost, které se to momentálně netýká, ale nikdy nevíme, kdy nás to může postihnout, byla informována o činnosti a vzájemné sounáležitosti lékařského týmu a pacientů. Výstava měla velký ohlas, protože člověk, který se nesetká přímo s nemocničním prostředím, si ani nedovede jako laik představit, jak taková léčba a vzájemná spolupráce pacient – lékařský personál, jinak to nelze nazvat, probíhá. A že i v tomto těžkém období, kdy si uvědomujeme ty pravé „hodnoty“ života, je možno prožít krásné a veselé chvíle a je třeba takto k nemoci přistupovat. Je to změna a zásah pro celé zázemí rodiny, na kterém při léčbě v nemocnici hodně záleží. Ale stejně tak je to náročné pro nemocniční personál. Výstava tak široké veřejnosti přiblížila aspoň v podobě fotografií období léčby hemato-onkologického onemocnění. Akce měla velký význam, protože byla oslovena

široká veřejnost, a to i děti na základních školách. V lidech to vyvolalo pocit pomoci jeden druhému, zvláště nemocným dětem, byla odstraněna lhostejnost a sobeckost. V neposlední řadě se potvrdilo, že díky této výstavě lidé finančně přispěli na dětskou onkologii, protože konkrétně věděli, na co a kde přispívají. A myslím si, že čím více se takto osvěta šíří mezi širokou veřejností, jsme i díky fotografiím připraveni, jak se při setkání s takto nemocným člověkem chovat. Je velmi prospěšné tyto výstavy pořádat, protože spousta lidí si až po shlédnutí výstavy uvědomí, co je v životě nejcennější a jak důležité je podat pomocnou ruku těm, kteří to právě potřebují.

**15 | 16. června 2008 „Na pouti za zdravím“
v Restauraci Podkova v Olomouci – Pavel Kanhäuser
a Herta Mihálová**

V měsících červen a červenec jsme v restauraci Podkova vystavovali fotografie zachycující léčbu hemato-onkologicky nemocných dětí na Dětské klinice Fakultní nemocnice Olomouc. Ne náhodou byla tato výstava k vidění Podkově, se Sdružením Šance spolupracujeme již delší dobu. Například tím, že ze všeho, co u nás naši hosté konzumují, jde jedna koruna na Sdružení Šance. Za 9 měsíců se jedná o částku 78 000 Kč. Výstava fotografií byla jednou z možností, jak upozornit všechny návštěvníky restaurace na mnohdy tabuizované téma one-

mocnění a následnou léčbu dětí. Velice často se dnes setkávám s určitou zaslepeností, lidé se v této hektické době soustředí stále více jen na sebe. Vše se samozřejmě zásadně změní v momentu, kdy onemocní někdo z rodiny, někdo blízký, jehož osud se nás bezprostředně dotýká. Touto výstavou jsme chtěli ukázat, že člověk nemůže zavírat oči a tvářit se, že nic takového jako rakovina a další onemocnění neexistuje a že pomoci může a měl by teď hned každý. Nikdo z nás neví, kdy něco podobného postihne také jeho. Musíme si zároveň uvědomit, že když pomáháme dnes, přispíváme na výzkum léčby těchto onemocnění a zvyšujeme tak své šance do budoucna... Pokud mám dnes zpětně výstavu hodnotit, musím říci, že svůj účel určitě splnila. Zároveň se musím přiznat, že jsem chvílemi váhal a přemýšlel, jestli děláme dobře, když v prostředí, kam se většina lidí přichází pobavit a relaxovat, ukazujeme problematiku, která radostně rozhodně nepůsobí. Pak ale pokaždé přišla pozitivní odezva a já jsem si uvědomil, že pokud chce člověk něco změnit, musí přinést i nějakou oběť – tou obětí bylo v tomto případě pár hostů restaurace, kteří si příště půjdou sednout jinam, tam, kde se budou cítit „bezpečněji“ před problémy okolního světa... Chtěl bych poděkovat těm, kdo pomáhají, a popřát hodně síly lidem, kteří bojují, ať už s onemocněním, a nebo s lhostejností...

Pavel Kanhäuser, jednatel společnosti.

16 | 8. září 2008 „Život se nám zastavil jen na cvilinku“ a „Na pouti za zdravím“ v prostorách zámku v Tovačově – Iveta Kohnová

Výstavou na zámku jsem chtěla přiblížit lidem práci sdružení Šance a ukázat život dětí, které bojují s leukémií či jinou chorobou, léčenou na hemato-onkologickém odd. Dětské kliniky FN Olomouc. Tovačov je malé město, téměř všichni se zde znají a nemoc naší Sabinky lidmi dost otřásla. Setkali jsme se s velkou vlnou solidarity a když jsem se dozvěděla prostřednictvím dětské kliniky o sdružení Šance a zapojila se do spolupráce, začali jsme prodávat vánoční hvězdy a věnečky vyrobené na klinice, lidé se ozývali sami a chtěli si právě tyto koupit, protože věděli, že peníze jdou „na ty nemocné děti“.

Tato spolupráce s místními a okolím trvá už čtvrtý rok, a mohu říci, že je rok od roku lepší a máme již i dost dobrovolníků, kteří nám s prodejem pomáhají. Proto jsem jim Šanci chtěla představit a vernisáží i poděkovat za trvalou spolupráci a náklonnost, kterou nám dopřávají. Mohu říci, že vernisáž i samotná výstava měly velký úspěch, získali jsme nové sponzory a příznivce. Trvá již 2. měsíc a stále je navštěvovaná, v současné době jí prošly všechny třídy ZŠ Tovačov, kde se loni prodalo 160 hvězd a vedení školy, spolu s rodiči považovalo návštěvu dětí na této výstavě za velmi výchovnou. Za báječnou spolupráci na výstavě děkuji městu Tovačov, díky za bohatou účast – cca 120 lidí, město naopak ocenilo dobrou propagaci Tovačova a regionu právě díky této výstavě.

Zora Ježková

Poděkování, které potěší...

Vlivem mnoha náhod jsem se seznámila s rodinou čtyřleté Aničky, která onemocněla leukémií a léčí se v Olomouci na oddělení 21B. Po 2 měsících se vrátila domů a za několik dní se měla vrátit zpátky do nemocnice. Babička jí na prstech počítala, že jen na 4 dny. Aniččina odpověď ji překvapila: „Babičko, mě se tam líbí, je to tam moc hezké a mám tam kamarády“. Od Zbyňka (lékař) pak vyjmenovala celé oddělení. Když jsem to slyšela, představila jsem si roky snažení Šance, sponzorů, pokladniček, desítky spolupracovníků při prodeji vánočních hvězd, kdy jsme se my všichni snažili, aby děti i maminky našly v nemocnici kousek domova. Podařilo se, Aničko, děkujeme, je to nejhezčí poděkování. Maminka dodává: „Anička jezdí do nemocnice jako na návštěvu, na kterou se těší“. Není to jen prostředím, dostává se zde dětem léčby na vysoké profesionální úrovni a k tomu laskavého, milého přístupu od všech pracovníků oddělení. Přesto, že máte starosti, které běžný život přináší, dáváte ze sebe víc. Oceňuji to maminky s bolavou duší a děti, kterým vracíte úsměv. Děkujeme. Přejeme Vám, ať máte na oddělení jen šťastné děti, jako je Anička. Šanci přejeme obětavé spolupracovníky, spokojené děti a cíle, které k tomu povedou. Aniče brzké uzdravení, radost ze života a ve vzpomínkách na léčbu ať jí zůstávají jen pěkné vzpomínky.

Zdeňka Wasserbauerová

My z olomoucké dětské hemato-onkologie

VEDOUcí LÉKAŘ

- ▶ doc. MUDr. Dagmar Pospíšilová, Ph.D.

LÉKAŘI

- ▶ MUDr. Zbyněk Novák
- ▶ MUDr. Ivana Stejskalová
- ▶ prof. MUDr. Vladimír Mihál, CSc.

PSYCHOLOG

- ▶ Mgr. Michaela Hradilová

STANIČNÍ SESTRA

- ▶ Eva Hůlková

SESTRY

- ▶ Simona Filípková, DiS.
- ▶ Bc. Ludmila Frelichová
- ▶ Jarmila Gruntová
- ▶ Olga Raková
- ▶ Michaela Schinerová
- ▶ Lenka Sklenářová
- ▶ Zuzana Spurná
- ▶ Lenka Szarovská
- ▶ Lenka Šenková
- ▶ Marta Třísková
- ▶ Jana Vičková
- ▶ Renata Vyhlídalová
- ▶ Mgr. Hana Švestková

SANITÁRNÍ SESTRY

- ▶ Alena Obšnajdrová
- ▶ Markéta Plevková

AMBULANTNÍ SESTRY

- ▶ Blanka Krejčíková
- ▶ Gabriela Valentová

Vánoční hvězda pomáhá již 10 let

Vítězné tažení mexické krásky

Vánoční hvězda (*Euphorbia pulcherrima* – nejkrásnější z rodu *euphorbias*) pochází z Mexika z říše Aztéků, kde jí říkají „Flores de Noche Buena“, tedy květina Štědrého večera. I v této zemi kvete v období Vánoc, ovšem jen zřídka v květináči, ale většinou v záhradách, a to do výšky jednoho metru. Z místa původu pochází také legenda o její krvavě červené barvě. Tuto rostlinu milovala královna Aztéků, která se nešťastně zamilovala. Když zjistila, že jí milý zradil, puklo jí srdce a kapky její krve zbarvily květ.

Aztékové si však této květiny vážili více pro její praktické výhody než půvab. Z jejích listů vyráběli červené barvivo na textilie a používali je jako přísadu do kosmetiky. Mléčná míza pak byla zpracována na lék proti horečce.

V roce 1825 ji představil botanickému světu v Americe Joel Robert Poinsett, první americký velvyslanec v Mexiku a vášnivý botanik. Právě na jeho počest dostala jméno „poinsettie“. O její opravdový rozkvět se postaral německý emigrant Paul Ecke, který se usadil v Americe. Začátkem minulého století začal vánoční hvězdu pěstovat a dále prodávat. Doporučoval ji svým zákazníkům jako nádherné pozadí při vánočním fotografování. A protože jeho první zahradnictví bylo v Hollywoodu, chtěl ji mít každý nejen na

fotografii, ale i doma. V jeho práci pokračoval také syn Paul. V současné době má „Ecke zahradnictví“ rozsáhlou farmu v obci Encinitas v Kalifornii. Za krátkou dobu se první rostliny dostaly i do Evropy. Svě „oficiální“ jméno *Euphorbia pulcherina* dostala od botanika Carla Ludwiga Willdenova, ředitele botanické zahrady v Berlíně.

Nenáročné rostliny se ve většině evropských jazyků, hlavně díky své podobě a době květu, jmenují „vánoční hvězdy“. Ročně se v Evropě prodá 115 milionů poinsettií. V České republice je známá přibližně sto let.

A deset let tahle krásná domorodka z kmene Aztéků pomáhá u nás těžce nemocným dětem překonávat jejich nemoc. Úžasné je to, že každým rokem víc a víc. Možná právě krev královny Aztéků na listech květu předurčila spojení vánoční hvězdy s dětmi, které bojují s leukémií a jinými krevními nemocemi. Všichni pevně věříme, že ten boj vyhrají.

Vánoční hvězdy nejsou pro nás jen symbolem Vánoc

Při pohledu na vánoční hvězdu se všem vybavují momenty svátků. Nám připomínají prosincovou zimu spojenou s lidským teplem a humanitou. V každé vánoční hvězdě je radost, naděje a spokojenost. V boji

s těžkou nemocí jsme se naučili věřit, ale naučili jsme se též společně dát naději i druhým.

V těchto květech jsou ukryté životní příběhy, příběhy podobné i rozdílné. Máme i vánoční hvězdy mimořádné, které vykládají příběhy mimořádné. Je v nich úzkost a znepokojení z pohledu dítěte a neklid ze strany dospělých. Ukrywají strach a utrpení z dlouhé a těžké léčby, sílu a odhodlání pokračovat dále až do uzdravení. Jsou v ní okamžiky nových tajemství a neustálé hledání příčiny. Dny, kdy názvy a zkratky nesnadno vyslovitelné se stanou součástí denního slovníku, hodiny a hodiny bez konce i dlouhé čekání, samota bez nároku na soukromí, injekční stříkačky, infuze a katétry, pohledy přes okenní tabule a izolovaný pokoj daleko od všeho, roušky, alarmy a antibakteriální čisticí prostředky, také večere po páté pořád stejná.

Cítíme v nich ale také na rameni ruku sestřičky, která oznamuje, že nejhorší je zažehnáno a je lépe, teplo na duši s každou pozitivní zprávou od lékaře, vděčnost za každé milé slovo, pochopení a upřímný úsměv personálu, důvěra v jejich maximální starostlivost a léčbu.

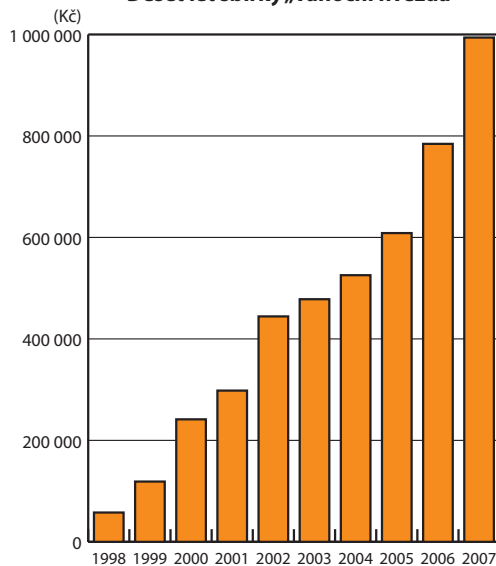
Vánoční hvězdy skrývají oddělení, ambulance, vyšetřovny a výzkumné laboratoře a v nich stovky lidí, kteří usilují porazit zákeřnou nemoc, stovky lidí trpících a nevzdávajících se. Ve vánočních hvězdách jsou utajené stisky rukou a srdečné objetí, tváře a pohledy, na které se nikdy nezapomene, děti, ženy, muži a staří

lidé spojeni stejnou bolestí a stejným přáním a důvěrou ve šťastný osud.

Vánoční hvězdy ukrývají mnoho šťastných dětských tváří, stovky obětavých zdravotníků a tisíce lidí se srdcem na správném místě, kterým není lhodestný lidský život a každému z nich patří jedna vánoční květina, ve které je skryto to největší přání na světě.

Eva Dvořáková

Deset let sbírky „vánoční hvězda“

Všem upřímné poděkování za vánoční hvězdu

ZA POMOC PŘI PŘÍPRAVĚ A REALIZACI SBÍRKY: AdMark s.r.o. – René Müller a kolektiv, Algraf s.r.o. – Ivo Hrbáček, Ivana Žáková, FGP studio – Miloslav Kyjevský, Florcenter s.r.o. – Ing. Vladimír Popelka a kolektiv, Restaurace Podkova – Pavel Kanhäuser. **ZA MEDIÁLNÍ POMOC A PODPORU:** Český rozhlas Olomouc, Gate Television, Hranický deník, Hranický týden, MF Dnes, Olomoucký deník, Olomoucký večerník, Právo, Rádio Čas, Rádio F1, Rádio Haná, Rádio Hity, TV Morava. **AKTIVNÍM KOORDINÁTORŮM ZE SDRUŽENÍ ŠANCE A RODINÁM LÉČENÝCH DĚTÍ: Rodiny:** Blažkova, Čepova, Dědochova, Dlouhá, Doleželova, Dvořáková, Foltýnova, Greplova, Hradilova, Hrachovinova, Hrubá, Jakešova, Janhubova, Janoščíkova, Kašubova, Klumplerova, Knoblochova, Kocurkova, Kohnova, Körbrova, Kosztyu, Kubicova, Kučerova, Mihálova, Mikiskova, Novákova, Ošťádalova, Randýskova, Solníková, Svozilova, Stejskalova, Švábeníkova, Tenglerova, Trlicova, Vykydalova, Vymětalova a Ženčáková. **Jednotlivci:** Bohuslava Dadáková, Vendula Havelková, Irena Hrubá, Mgr. Zorka Ježková, Josef Kašík, Pavel Kanhäuser, Mgr. Marek Mádr, Anna Medková, Bc. Lea Menšíková, Markéta Plevková, Dana Směkalová, Mgr. Iveta Tichá, Andrea Todorovičová a Zdeňka Wasserbauerová. **VŠEM LIDEM, KTEŘÍ SI NAŠI VÁNOČNÍ HVĚZDU ZAKOUPILI V OKRESECH:** Kroměříž, Olomouc, Praha, Prostějov, Přerov, Šumperk, Třebíč, Uherské Hradiště, Valašské Meziříčí, Vsetín a Zlín. **VŠEM DOBROVOLNÍKŮM ZA OCHOTU A POMOC PŘI PRODEJI**

PRODEJNÍ MÍST A SPOLUPRACOVNÍCI

Olomouc a okolí: ANAG Nakladatelství – Pavla Šestáková, BALUS a.s., CAFÉ 87 – Herta Mihálová, CAZER s.r.o. – Bohumila Látalová, CLEARNAG – Petr Číhal, Cukrárna u parku Lutín, Dětský bazar u Kolušků – Petra Vydrželová, Dětská klinika FN – Markéta Plevková, Domov důchodců Náměšť na Hané, Galerie CAESAR – Jarmila Laštůvková a Miroslav Schubert, Hospůdka u Krokodýla – Petr Janošek, IFMSA při LF UP LORA – Michaela Adamcová, Ivona Čepová, Tomáš Filip, Lukáš Hašek, Martina Hlobilová, Eva Neuvirtová, Jan Rusek, Lenka Říhová, Eva Sajdoková, Jan Schovánek a Radka Skotnicová, Komerční banka – Ing. Iveta Nevrlá, Krajská hygienická stanice – Ing. Dagmar Stejskalová, Laboratoře Mikrochem – Jaroslava Chmelová, Laser centrum MUDr. Eva Remlová, Magistrát města Olomouce – odbor sociální pomoci – Mgr. Eva Zakouřilová a Marcela Dřímalková, MAKRO Velká Bystřice – Renáta Hilšerová, Mateřské centrum Provázek – Magda Mečkovská, Mateřské centrum Heřmáněk, Mateřské centrum Velká Bystřice – Mgr. Lucie Pazderová, McDonald – Jiří Šustala, MLS Holice – Zuzana Ženčáková, MŠ Bělidla, MŠ Hlubočky – Dana Pospíšilová, MŠ Hodolanská, MŠ Lutín – Dana Ostianová, MŠ Na Trati – Pavla Dzurianová, MŠ Purkyňova, MŠ Wolkerova – Miroslava Paráková, Obecní úřad Slatinice, Obchodní centrum HANÁ – Kamila Zbožínková a Martin Kubík, Olomouc CITY – Zdeněk Volf, Olomoucký kraj – odbor zdravotnictví, OLYMPIA Olomouc – Lenka Zdařilová a Eva Staňková, Poliklinika u tržnice – Yveta Janečková a Eliška Tavlariud, Radnice Olomouc – Radmila Čoupková, Restaurace PODKOVA – Pavel Kanhäuser, SOLEN s.r.o. – Eva Dokoupilová, SOLNÉ MLÝNY

a.s., Státní fond rozvoje bydlení – Marie Polepílová, SOŠ ekonomiky a podnikání Svatý Kopeček – Ing. Mgr. Renáta Pavlíčková, SPŠ strojnická, SŠ Svatý Kopeček – pí Janíková, Střední zdravotnická škola E. Pöttinga – Irena Studničková, Nikol Bednaříková, Tomáš Ondra, Adéla Stavělová a Denisa Souralová, Teoretické ústavy LF UP – Mgr. Eva Greplová, Transfuzní oddělení FN – MUDr. Alice Entrová, Vrchní soud – JUDr. Magdalena Vinklerová, Zdravotní ústav, ZP Metal Alliance – Ivana Vácovská, ZP Ministerstva vnitra – Denisa Hegerová, ZŠ Aksamitová, Základní a mateřská škola Olomouc-Holice, ZŠ Hálkova – Mgr. Katarína Greplová, ZŠ Lutín – pí Coufalová, ZŠ Mozartova – Mgr. Ivana Weissová, ZŠ Náměšť na Hané – Jiřina Prucková, ZŠ Řezníčková – Mgr. Kateřina Kvapilová, Mgr. Radka Smolková, ZŠ Slatinice, ZŠ Stupkova – Mgr. Hana Kodymová, Mgr. Rita Faltýnková a Jitka Václavíková, ZŠ a MŠ Masarykova Velká Bystřice – Renáta Krčová, Výstaviště Flora a.s. – PaedDr. Eva Brachtlová, WANZL spol.s r.o. – Marek Látal. **Jednotlivci:** Martin Báňa, Richard Beran, Kateřina Hanáková, Renáta Marková, Stanislava Navrátilová, Miroslava Paráková, Ivana Petrová, Jan Pěružek, Ladislava Rousová, Marek Rozehnal, Ludmila Švecová, Martina Zahnášová a Martin Tchoř. **Hranice a okolí:** Café bar na Zámku, Farní úřad Hustopeče – p. far. Beníček, Lázně Teplice nad Bečvou a.s. – Jana Březíková, MŠ Klíček Struhlovsko a ZŠ Černotín. **Kroměříž a okolí:** Arcibiskupské gymnázium, Domov důchodců Vážany, Farní úřad Chropyně, Farní úřad Riegrovo náměstí a k nim příslušné farnosti, Farní úřad Stojanovo náměstí a k nim příslušné farnosti, Městský úřad, Muzeum Kroměřížska, Nemocnice Milosrdných sester, Nemocnice – Jarmila Pištáčková, Obchodní akademie, Profis v.o.s., Střední odborné učiliště Na Lindovce a Střední zdravotnická škola. **Jednotlivci:** Marie Franková, Jarmila Mozgová a Jana Koplíková. **Litovel a okolí:** Gymnázium Jana Opletala – Mgr. Milada Svozilová, Hajdo a.s., Kimberly Clark s.r.o. – Pavel Hrachovina, Orrero a.s. – Ivana Šišmová, Městský klub – Iveta Hrachovinová, ZŠ Jungmanova a ZŠ Vítězná. **Jednotlivci:** Jana Bezová a Marcela Hélová. **Praha a okolí:** Schering – Plough Central East AG – Lenka Hrubíšková. **Prostějov a okolí:** Kadeřnictví Studio Anjo – Renata Hajková, Skanska DS a.s. – DiS. Alice Molovčáková a pí Milerová a ZŠ Bohuslavice. **Přerov a okolí:** Laboratoř Mikrochem, MŠ Tučín, prodejna Látalovi Želatovice, Nemocnice – gynekologicko-porodnické oddělení, občané Tučina, ZŠ Dřevohostice, ZŠ Komenského Předmostí – Mgr. Vladimír Peška a Mgr. Danuše Kubíková, ZŠ Želatovice a Železniční poliklinika. **Šumperk a okolí:** EPCOS s.r.o. – Sylvie Velčovská, a pí Kardašová, Farma Ing. Kovaříka – Vajglov, Gymnázium Rýmařov, Gymnázium – Alena Zimáčková, Obecní úřad Valšov, Okresní soud – Mgr. Eva Kozáková, Severomoravská plynárenská – pí Bémová, SOŠ Zemědělská ul. – Mgr. Radka Mojdlová a studenti, SZŠ – Mgr. Anna Poislová, ZŠ Bohdíkov – Mgr. Alena Vokurková a ZŠ Olšany – Mgr. Marie Beranová. **Šternberk a okolí:** Gymnázium, Ingersoll – Rand Uničov, Martech Holding a.s. Uničov, MŠ Komenského, Městský úřad, Nemocnice, I. a II. ZŠ Šternberk, Supermarket Albert a ZŠ Náměstí Svobody. **Tovačov a okolí:** BETONIKA Lobodice, Farní úřad – Antonín Indrák, KTJ Holding, Městský úřad, Pošta, MŠ Tovačov, Prefa Topos a Základní škola Tovačov. **Jednotlivci:** Martina Bubelová, Eva Hlavínková, Irena Studničková a Jana Švabachová. **Třebíč a okolí:** MŠ Bartůškova, MŠ Břežnická, MŠ Cyrilometodějská, MŠ Kralice n. Oslavou, MŠ Mohelno, ZŠ Břežník, ZŠ Dukovany a ZŠ Mohelno. **Jednotlivci:** Zuzana Hružová, M. Macek, Milena Ostrá a Dobroslava Pražáková. **Uherské Hradiště a okolí:** Gymnázium Velehradská, Jazyková škola, MŠ Slavkov u Uherského Brodu, Městský úřad Uherský Brod, Obchodní

originální kuchyně®
KUCHYNĚ
Voráč
s.r.o.
www.vorac.cz

FAGOR

 PODKOVA
RESTAURACE

akademie, SZŠ a Gymnázium Staré Město, ZŠ Hluk, ZŠ Horní Němčí, ZŠ Nivnice a ZŠ Újezdec u Uherského Brodu. **Jednotlivci:** PhDr. Miroslava Končítíková, Mgr. Rostislav Mančík, Jarmila Vojtášková a Marie Zasmětová. **Valašské Meziříčí a okolí:** AVAL s.r.o. – Vlasta Číhalová, CK Valaška – Blanka Menšíková, Doprava Lubomír Vícha, Farní úřad Lešná – pí Kološová, Finanční úřad – Vlasta Vyroubalová, Gymnázium F. Palackého – Helena Menšíková a Anna Medková, Loana a.s. Kelč – Zdeňka Gerlová, Městský úřad – Dana Haratická, Restaurace U Zámku Lešná – pí Mocková, MŠ Kladeruby – Dis. Lea Menšíková, Obchodní akademie – Mgr. Milena Medková, Střední integrovaná škola – Petra Víchová, PRIMUS CE a.s. a ZŠ Lešná – pí Stolařová. **Jednotlivci:** Blanka Machancová, Renáta a Rudolf Mockovi, Anna Pechová, Ludmila Weinlichová, Anna Zámečnicková a Jana Zemánková. **Vsetín a okolí:** Evangelický kostel Dolní sbor – Milena a Josef Kubicovi, Evangelický kostel Horní sbor – Eva Dušková, Gymnázium – PhDr. Hana Klumplerová, Katolický kostel – Lenka Chrástecská a Miroslav Kubica, kostel Nový Hrozenkov – otec Marek, kostel Karolinka – Jan Vítek, MŠ Francova Lhota, MŠ Koryčanské Paseky v Rožnově pod Radhoštěm – Helena Klimková, Obecní úřad Horní Lideč – Věra Povalačová, Pastorační centrum Velké Karlovice – Mgr. Alena Ondrušová, SZŠ a VZŠ – Mgr. Radana Štefková, SŠ obchodu a služeb – Ivana Holcová, Speciální škola Horní Lideč – Silva Matušová, SŠ Kostka a Domov mládeže – Beata Bocková, SŠ Benátky – Mgr. Jana Maštalířová, Úřad práce – Vlasta Huťová, ZŠ Francova Lhota – Mgr. Hana Trlicová, ZŠ Halenkov – Jarmila Kopecká, ZŠ Horní Lideč – Mgr. Anna Suchá, ZŠ Integra – Mgr. Pavla Chalupová, ZŠ Karolinka – Mgr. Alena Ondrušová, ZŠ Lidečko – Vladka Spáčilová, ZŠ Nedašov – Mgr. Dagmar Martínková, ZŠ Nový Hrozenkov – Mgr. Alena Hejsková, ZŠ Ohrada Vsetín, ZŠ Sychrov – Jaroslava Ševčíková a ZŠ Vizovice – Mgr. Radmila Koncernová. **Jednotlivci:** Jaroslav Kubica a RNDr. Zdeňka Hromadová. **Zábřeh a okolí:** Gymnázium – Ivan Heda, Michal Cyril, kostel Chromeč, kostel Lesnice, kostel Leština, kostel Postřelmov – Mgr. Hana Posilová, kostel Sudkov – pí Macounová, kostel Zábřeh – AnneMarie Tempírová, Karolína Nýdecká a pí Laxmannová, kostel Zvole, MŠ Kosov – Ludmila Nevtipová a pí Winigová, MŠ Severáček – Milena Kubičková, Prodejna STYL u Kylarů, Speciálně pedagogické centrum – PaedDr. Zdeňka Janhubová, SOŠ sociální péče – Mgr. Hana Růžičková a studenti, SULKO s.r.o. – pí Hedencová, ZŠ Bohutín – Mgr. Pospíšilová, ZŠ B. Němcové, ZŠ Hrabová – Mgr. Jana Vondálová, ZŠ Jedlí – Mgr. Chamlarová, ZŠ Jestřebí – Mgr. Radka Králová, ZŠ Leština – Mgr. Helena Kantorová, ZŠ Lukavice – Mgr. Michaela Umlaufová, ZŠ Nemile – PaedDr. Pavlína Neuwirtová, ZŠ Rovensko – Mgr. Vlasta Klevetová, ZŠ Severovýchod – Mgr. Marcela Riznerová, ZŠ Svěbohov – Jana Opravilová, ZŠ Školská – Jana Škrottová a Alice Švecová a ZŠ Štíty – Mgr. Knápková. **Jednotlivci:** Jana Černá, Oldřich Janhuba, Marie Janků, pí Macháčková – Horní Studénky, Mgr. Eva Kozáková, pí Poláková – Tatenice a Jitka Veiglerová – Hoštejn. **Zlín a okolí:** Aliachem – Fatra Napajedla, Batova nemocnice – transfuzní stanice, Farní úřad – Otrokovice, Farní úřad Želechovice – Luboš Vaďura, HP-TRONIC Zlín, KD Kvítkovice – Otrokovice, MŠ Miličivá – Malenovice, MŠ Zahradní – Otrokovice, MŠ Kvítkovice – Otrokovice, MŠ J. Jabůrkové – Otrokovice, MŠ J. Žižky – Otrokovice, SPŠ, SOŠ Tř. T. Bati Otrokovice, 8. ZŠ Komenského Malenovice, ZŠ Komenského Zlín, ZŠ Slovenská a MŠ Tlumačov – Hana Janoščíková. **Jednotlivci:** Alois Berka, Marta Hejdová, Věra Kašpárková, Marie Kvočová, Věra Labudová, Marta Mlýnková, Ludmila Richterová, Dalibor Skoupil, Ludmila Strapková, Jitka Vybíralíková a Radka Vyoralová.

SDRUŽENÍ ŠANCE

Sdružení rodičů a přátel hematologicky a onkologicky nemocných dětí, o. s.

Hemato-onkologické oddělení DK FN a LF UP Olomouc, Puškinova 6, 775 20 Olomouc
tel. 585 854 476, e-mail: sance@sancecz.org, www.sancecz.org, č. ú. 53839811/0100

HERTA MIHÁLOVÁ - PŘEDSEDKYNĚ

Na Trati 91, 779 00 Olomouc, mobil: 777 328 099, e-mail: herta.mihalova@volny.cz, herta.mihalova@sancecz.org

MGR. HANA TRLICOVÁ - MÍSTOPŘEDSEDKYNĚ

Francova Lhota 337, 756 14, mobil: 731 567 761, e-mail: trlicovahana@centrum.cz

EVA DVOŘÁKOVÁ - ČLENKA VÝBORU

Horní lán 11, 779 00 Olomouc, mobil: 777 699 818, e-mail: eva.dvorakova@sancecz.org

MGR. FRANTIŠKA FISCHEROVÁ - ČLENKA VÝBORU

Družební 15, 779 00 Olomouc, mobil: 585 412 074, e-mail: gnoci@centrum.cz

MGR. MICHAELA HRADILOVÁ - ČLENKA VÝBORU, PSYCHOLOŽKA

Masarykova 54, 779 00 Olomouc, mobil: 775 924 348, e-mail: misaryz@seznam.cz

EVA HŮLKOVÁ - ČLENKA VÝBORU, STANIČNÍ SESTRA ODDĚLENÍ

Na Orátě 497, 783 61 Hlubočky, mobil: 606 242 179, e-mail: hulisa@seznam.cz

MGR. BLANKA JAKESOVÁ - ČLENKA VÝBORU

Lorencova 3345, 760 01 Zlín, mobil: 724 365 313, e-mail: jakesova.zlin@unileasing.cz

SVĚTLANA KAŠUBOVÁ - ČLENKA VÝBORU, VRCHNÍ SESTRA DĚTSKÉ KLINIKY

Winklerova 13, 796 01 Prostějov, mobil: 605 788 471, e-mail: kasubovas@atlas.cz

IVETA KOHNOVÁ - ČLENKA VÝBORU

Olomoucká 126, 751 01 Tovačov, mobil: 739 648 133, e-mail: i.kohnova@toposprefa.cz

Sdružení ŠANCE děkuje vydavatelství
časopisu PEDIATRIE PRO PRAXI
a tiskárně TRIFOX Šumperk
za podporu při vydání ročenky

SOLEN
MEDICAL EDUCATION

TRIFOX
TIKARNA / REKLAMA / DTP

HUMANITÁRNÍ AKCE NA POMOC HEMATOLOGICKÝ A ONKOLOGICKÝ NEMOCNÝM DĚTEM

VÁNOČNÍ HVĚZDA

ŠANCE PRO TĚŽCE NEMOCNÉ DĚTI

PRODEJ SE USKUTEČNÍ OD 26. 11. 2008
V RŮZNÝCH MĚSTECH NA MORAVĚ

Výtěžek bude věnován
hemato-onkologickému oddělení
Dětské kliniky FN a LF UP Olomouc

**Děkujeme, že nám pomáháte
na pouti za zdravím**

